

behov for, at virksomhederne kan rette telefonisk henvendelse til kreditoplysningsbureauet og få de samme summariske oplysninger om forbrugeren, som ville kunne optages i publikationen. Dette lægger imidlertid initiativet over på virksomheden, hvilket efter Forbrugerrådets mening stiller forbrugeren langt bedre ved kontrahering med virksomheden. Der er stadig mulighed for, at virksomheder kan rekvirere oplysninger og udarbejde deres egne »sorte lister«, men initiativet skal stadig udspringe fra dem selv, ligesom man vil undgå en stor spredning af sådanne lister. Det må dog være en forudsætning, at bureauet foruden rekvirentens navn og adresse opbevarer et notat om, hvilke oplysninger der er videregivet.

3.1 For adresserings- og kuverteringsbureauer, § 14, finder Forbrugerrådet betegnelsen »alment anerkendte grupper« betænkelig bl. a. ud fra den betragtning, at den kan medføre en meget vid fortolkning. Desuden synes bestemmelsen at åbne mulighed for en effektivisering af bureauerne og en mere personlig reklameindsats, som kan forekomme stridende mod »privatlivets fred«. Virksomhederne vil i højere grad kunne finde potentielle kunder, der som følge af den mere individuelle henvendelse fra erhvervsdrivende vil føle sig mere fristet til at købe uovervejede. En sådan fremgangsmåde har Forbrugerrådet også taget afstand fra på andre områder.

4.1 Endelig skal Forbrugerrådet, for så vidt angår lovens forskellige bestemmelser om forældelse, jvf. §§ 4 og 7, udtrykke sin betænkelighed ved, at oplysninger ældre end 5 år overhovedet må registreres. I givet fald skal en tilladelse fra registertilsynet efter Forbrugerrådets opfattelse udtrykkelig angive, at videregivelsen omfatter oplysninger over 5 år.

For kreditoplysningsbureauers vedkommende finder Forbrugerrådet det urimeligt, at oplysninger om almindelige forbrugere skal belaste i mere end 5 år. Behov for videregivelse af disse gamle oplysninger findes kun for virksomheder, hvorfor tilladelse til at videregive personoplysninger ældre end 5 år kun bør omfatte personer, som driver erhvervsvirksomhed.

Det antages, jvf. § 4 og § 9 og bemærkningerne s. 19, at rekvireringer af oplysninger forældes efter 6 måneder. Denne antagelse bør efter Forbrugerrådets mening efterfølges af en regel, hvorefter oplysninger indhentet

for mere end 6 måneder siden ikke har gyldighed. Forbrugeren kan ikke være tjent med, at der vurderes efter oplysninger, til hvilke han ikke kan få kendskab, og som for længst kan være berigtiget.

4.2 Et meget vigtigt område, som dårligt nok er berørt i betænkning og bemærkninger, og som overhovedet ikke har fundet udtryk i lovforslaget, er spørgsmålet om ansvar for registrering og videregivelse af forkerte oplysninger. Det siges i bemærkningerne, at foruden bestemmelserne i forslaget finder dansk rets almindelige erstatningsregler anvendelse. Disse kan, så længe oplysningerne kun anvendes til internt brug i virksomheden, ikke medføre megen tvivl om, hvor et evt. erstatningsansvar skal placeres. Problemet opstår især i forbindelse med oplysningernes vandring fra en virksomhed over et kreditoplysningsbureau til en ny virksomhed. Uanset hvor der er begået fejl, og uanset om der kan påvises uagtsomhed, må Forbrugerrådet kræve, at forbrugeren uden besvær kan tillægges erstatning. Da oplysningerne centrerer i kreditoplysningsbureauerne, og da det er disse, som i første omgang har fordel af, at oplysninger overhovedet må cirkulere, finder Forbrugerrådet det rimeligt, om der for disses virksomhed indsættes en objektiv ansvarsbestemmelse. Dette tvinger bureauerne til at foretage en ordentlig kontrol af deres oplysninger, hvilket igen skaber sikkerhed for forbrugeren.

4.3 Forbrugerrådet skal sluttelig pointere, at denne lov ikke uden forbrugerens årvågenhed og opmærksomhed kan forventes efterlevet i alle detaljer. Man finder det derfor uheldigt, at der ikke i bestemmelserne findes en generel bestemmelse, som giver registertilsynet mulighed for at behandle henvendelser fra forbrugeren. Muligheden for at indbringe nægtelse af registerindsigt og nægtelse af berigtigelse for registertilsynet sikrer efter Forbrugerrådets mening ikke forbrugeren tilstrækkeligt. Der kan forekomme mange andre former for integritetskrænkelser, f. eks. overtrædelse af videregivelsesbestemmelserne og forældelsesbestemmelserne, som ikke nødvendigvis ender i et spørgsmål om registerindsigt, men som alligevel bør kunne forelægges tilsynet. Forbrugerrådet skal derfor foreslå, at der i kap. 7 optages en sådan generel bestemmelse om forbrugerens mulighed for at få henvendelser behandlet af registertilsynet.